

KÜFÜR VE İSYÂN (7)

(...düenden devam)

Bu âyette Müslümanlara, Allah uğrunda kâfir kavim ve kabilesinden ayrılan ve onlara karşı yüreklerinde sevgi beslemeyen İbrâhîm ile beraberindekilerin davranışı örnek gösterilmektedir.

Onlar: *"Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi(n taptıklarınızı) tanımıyoruz. Siz, bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belir-miştir."*

demişlerdi. İşte Allah uğrunda sevdiklerinden vazgeçme fedâkârlığı, herkese örnek bir davranıştır. Yalnız İbrâhîm

, kendisine sert tepki gösteren babasının bir gün yumuşayıp inanacağını umduğu için:

"Ben senin için Rabbimden mağfiret dileyeceğim"

demiş ve bu sözünü yerine getirmek üzere:

"Ya Rabbi, sapıklardan olan babamı bağışla!"

(

Şu'arâ: 47(26)/86)

diyerek babası-nın affedilmesini Allah'tan dilemişti. Fakat babasının bir Allah düşmanı olduğu ortaya çıkınca ondan uzaklaşmıştı.

Müfessirler, *"Yalnız İbrâhîm'in, babasına 'Senin için mağfiret dileyeceğim' demesi hariç"*

cümlesinin nehy (yasak) anlamı taşı-dığını, yani burada Müslümanlara, İbrâhîm

'in bu yaptığını örnek almamalarının emredildiğini söylerler. İbn Kuteybe

ise *"Burada İb-râhîm*

'in, her konuda kavim ve kabîlesine düşman olduğu, onları terk ettiği, yalnız babasına

"Senin için mağfiret dileyeceğim"

dediği, bunun dışında onlardan tamamen ayrıldığı anlatılmaktadır" diyor ki sözün akışından

anlaşılan da budur. Yoksa bu âyette ölmüş akrabâya istiğfar yasaklanmış değildir. Âyetin amacı, onlara istiğfarı menet-mek değil, sağ olan inkârcı akrabâya sevgi besleyip onlara sır ver-meyi yasaklamaktır.

Tevbe Sûresi: 113-114. âyetlerde de: İbrahim'in babasına ver-diği söz dışında ne Peygamber'in, ne de mü'minlerin, yakınları dahi olsa kâfirler için istiğfar etmelerinin uygun olmadığı vurgulanmak-tadır

Kâfirleri Dost Edinmeme:

“27- O gün zâlim, ellerini ısırıp “Nolaydı keşke ben elçi ile beraber bir yol edineydim! der. 28- Vah bana, ne olurdu, ben falanı dost tutmasaydım! 29- O beni, bana gelen Zikir'den saptırdı. Zaten şeytân, insanı yapayalnız ve yardımcısız bırakır!” (Furkan: 27-29)

(devamı yarın..)